

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **S. N. N.**
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Duy Le Duc
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2019, č. j. OAM-355/LE-LE05-HA10-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal u krajského soudu žalobu proti shora označenému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), se žalobci neuděluje.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce uvedl, že byl shora označeným rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech, napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Žalobce předně vznesl námitky formálně-procesní povahy. Uvedl, že napadené rozhodnutí není, v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), náležitě odůvodněno, a je tak nepřezkoumatelné. Ani výrok rozhodnutí nevyhovuje požadavkům na přesnost a určitost, přičemž tato vada rovněž zakládá nezákonnost rozhodnutí. Zároveň namítl nedostatečné označení žalobce v rozhodnutí, které nevyhovuje požadavkům § 18 odst. 2 správního řádu, neboť chybí „místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona“. Z toho žalobce dovodil, že napadené rozhodnutí není dostatečně určité, a tedy je nezákonné. V rozhodnutí dle žalobce chybí také uvedení relevantních právních ustanovení, na jejichž základě bylo rozhodováno.
3. Po věcné stránce vznesl žalobce výhrady k nedostatečnému posouzení jednotlivých důvodů pro udělení azylu. Žalovaný nezohlednil jím shromážděné podklady a tyto nenavázal k aktuální situaci žalobce, zlehčoval informace žadatelem uvedené v rámci pohovoru. Výslovně žalobce namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vztahu k důvodům azylové ochrany podle § 14 zákona o azylu (tzv. humanitární azyl). Žalobce v řízení opakovaně poukazoval na vlastní složitou životní situaci, konkrétně na to, že se nemá kam vrátit, nemá v zemi původu již žádné zázemí. Žalobcova manželka jej opustila i s jejich dítětem. Žalobce nemá kde bydlet, těžko by našel práci, a pokud ano, tato by mu nestačila na pokrytí jeho životních nákladů. Kromě toho má žalobce v zemi původu dluhy a obává se pronásledování ze strany svých věřitelů. Žalobce nemá ani platný cestovní doklad, který by mu umožnil se do Vietnamu vrátit. Těmito skutečnostmi se žalovaný ve správním řízení nijak nezabýval. Žalobce poukázal na specifika důkazního břemene v azylovém řízení a na zásadu, že v pochybnostech má být postupováno ve prospěch žadatele o azyl. Žalovaný by měl prověřit, zda žalobcem uváděné skutečnosti mohou či nemohou zakládat důvodné obavy z pronásledování či hrozby závažné újmy.
4. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žalobcem vznesených námitek a uvedl, že v průběhu správního řízení objasnil, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce je legalizace jeho pobytu na území ČR, neboť si zde přeje zůstat z ekonomických důvodů. Stran formálních nedostatků rozhodnutí žalovaný vyjádřil přesvědčení, že napadené rozhodnutí tvrzenými nedostatky netrpí a umožňuje dostatečnou identifikaci osoby žadatele o mezinárodní ochranu. Žalobce je identifikován jménem, datem narození, příslušností k zemi původu a také evidenčním číslem žadatele o azyl. K věcné argumentaci žalobce žalovaný uvedl, že zjištěné ekonomické důvody nepovažoval za azylově relevantní – v tomto směru odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 Azs 66/2017 – 28. Žalovaný uvedl, že se věcí žalobce řádně zabýval a své rozhodnutí adekvátně odůvodnil. Poukázal také na obecnost žalobcovy výpovědi, zejména co se týče tvrzených dluhů v zemi původu, kdy žalobce o povaze, výši a okolnostech vzniku těchto dluhů nesdělil žádné bližší informace, ač k tomu měl prostor.

6. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
8. Ze správního spisu krajský soud konstatuje, že žalobce přicestoval do Evropy na základě rumunského pracovního víza v listopadu 2018. Do Rumunska přicestoval proto, že si chtěl najít práci a vydělat peníze. V Rumunsku pobýval asi 10 dní, následně byl blíže neurčenou osobou převezen do Spolkové republiky Německo, zde byl zadržen německou policií a převezen do ČR. Dne 20. 12. 2018 poskytl údaje k podané žádosti o mezinárodní ochranu. Je státním občanem Vietnamské socialistické republiky, národnosti kinh, bez vyznání. Žádost o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil tím, že se nechce vrátit do vlasti, protože zde má dluh z půjčky na investici do chovu krevet. Očekává potíže ze strany věřitelů. Do Vietnamu se nemá kam vrátit, nezná přesné místo pobytu svých rodičů. Je v dobrém zdravotním stavu.
9. Žaloba není důvodná.
10. Předně k formálním námitkám týkajícím se neurčitosti správního rozhodnutí krajský soud konstatuje, že nemá pochybnosti o tom, že to byl právě žalobce, kdo byl v dané věci účastníkem správního řízení o udělení mezinárodní ochrany; o žádné neurčitosti v tomto směru nemůže být řeči, neboť žalobce je označen celým jménem, datem narození, státním občanstvím a evidenčním číslem azylanta. Stejně tak jsou ve výroku rozhodnutí uvedena ustanovení, podle nichž správní orgán rozhodoval. Nemohou tak vzniknout pochybnosti o tom, co bylo předmětem správního řízení, kdo byl jeho účastníkem a komu v daném případě bylo, resp. nebylo přiznáno právo či uložena povinnost.
11. Mezinárodní ochranu lze poskytnout buď ve formě azylu, nebo doplňkové ochrany. Důvody pro poskytnutí první ze zmíněných forem mezinárodní ochrany jsou stanoveny především v § 12 zákona o azylu, podle nějž se azyl udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
12. Ve vztahu k § 12 zákona o azylu žalobce netvrdil, že by byl v zemi původu pronásledován za uplatňování politických práv a svobod – naopak žalobce uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace, ani se ve vlasti neúčastnil politických aktivit a neměl ani žádné problémy s vietnamskými státními orgány nebo bezpečnostními složkami. Je pouze čekatelem na členství ve vietnamské komunistické straně, která je výlučným držitelem státní moci. Azylový důvod podle § 12 písm. a) zákona o azylu tak žalovaný správně neshledal.

13. Žalobce ani netvrdil, že by měl strach z pronásledování pro svou rasu, pohlaví, náboženství, národnost, příslušnost k sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žalovaný tak správně neshledal ani azylový důvod podle § 12 písm. b) zákona o azylu.
14. Žalobce pouze tvrdil, že je „pronásledován“ soukromými subjekty – svými věřiteli kvůli soukromoprávnímu dluhu. Tato skutečnost není azylově relevantním důvodem, neboť ji nelze podřadit pod důvody pronásledování uvedené v § 12 zákona o azylu. Kromě toho nelze přehlédnout, že žalobce se ani nepokusil vyhledat pomoc u orgánů či bezpečnostních složek v zemi původu – na tento postup rezignoval s odůvodněním, že by mu státní orgány nepomohly, protože je povinen svůj soukromý dluh splnit. To, že je povinen plnit soukromé dluhy, je jistě pravdou, ovšem pokud by snad jednání věřitelů směřující k vymožení dluhu překračovala legální rámec, lze důvodně předpokládat, že by se žalobce od místních státních orgánů pomoci či ochrany domohl.
15. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí důvodně poukázal na okolnosti žalobcova vycestování z vlasti, kdy žalobce vycestoval plánovaně, na základě platného cestovního dokladu a pracovního víza, přičemž motivem jeho vycestování byla snaha zlepšit si svou životní úroveň a ekonomickou situaci. Tyto okolnosti nesvědčí, že by zemi původu opouštěl pod tlakem jakéhokoli pronásledování. Rovněž žalovaný důvodně poukazuje na to, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu až poté, co byl zadržen německou policií a vrácen na území ČR po nelegálním překročení hranic. Kdyby byla žalobcova obava z pronásledování natolik intenzivní a především kdyby byla důvodem jeho vycestování, jistě by byl požádal o mezinárodní ochranu již v Rumunsku.
16. Jak žalovaný správně připomíná, odkazuje se přitom na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, instituty zákona o azylu jsou výjimečné, mimořádné prostředky k zajištění ochrany osobám, jejichž situaci lze podřadit pod některou z hypotéz v tomto zákoně taxativně vyjmenovaných. Rozhodně jimi nelze suplovat obvyklé prostředky legalizace pobytu cizince na území ČR, jak je stanoví zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.
17. Důvody pro udělení azylu podle § 13 zákona o azylu nebyly v řízení zjištěny, ani nebyly žalobcem tvrzeny a uplatňovány.
18. Žalobce se v žalobě dovolával udělení azylu podle § 14 zákona o azylu, tedy tzv. humanitárního azylu (žalobcem tvrzené důvody jsou popsány výše).
19. Podle § 14 zákona o azylu platí, že jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
20. Z ustálené judikatury vyplývá, že posouzení, zda jsou v případě žadatele o mezinárodní ochranu dány důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu, je věcí správního uvážení (diskrece) správního orgánu. Udělení tohoto typu azylu má výjimečnou povahu a není na něj právní nárok. Soudnímu přezkumu pak správní uvážení podléhá pouze omezeně potud, pokud nemá excesivní povahu, tj. nejedná se o zřejmé vybočení z mezí správního uvážení. Krajský soud konstatuje, že v posuzovaném případě žalovaný správní úvahu ve vztahu k naplnění podmínek tohoto ustanovení

provedl, ačkoli se udělení tohoto typu azylu žalobce ve správním řízení výslovně nedomáhal. Správní úvaha žalovaného je přezkoumatelným způsobem zachycena v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy žalovaný žádný důvod hodný zvláštního zřetele, který by svědčil pro udělení humanitárního azylu, neshledal. Naopak shledal řadu důvodů, které svědčí pro to, že se žalobce může po eventuální repatriaci plně zapojit do pracovního procesu i občanského života – je osobou dospělou, zdravou, právně způsobilou a práceschopnou. Z těchto důvodů azyl podle § 14 zákona o azylu neudělil, což považuje krajský soud za zcela odůvodněné.

21. Žalovaný se vzhledem k tomu, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu coby vyšší formy mezinárodní ochrany, zabýval tím, zda žalobce nesplňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany. Ze shromážděných zpráv o zemi původu, které jsou součástí správního spisu, dovodil, že zde nejsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do země původu, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, tedy uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu jeho svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Žalovaný dovodil, že vycestování žalobce není ani v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Žalovaný důvody těchto závěrů podrobně rozvedl na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí a krajský soud se stakovým posouzením věci ztotožňuje. Stejně tak žalovaný správně neshledal důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu, neboť ani z výpovědi žalobce, ani z lustrace v evidenci žadatelů o udělení mezinárodní ochrany nevyplynulo, že by v České republice byla udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu, § a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. května 2020

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce